

2) Czy też wykładni tego przepisu (ww. art. 23) w związku z art. 3 dyrektywy 2003/55/WE (który stanowi, że państwa członkowskie mogą w ogólnym interesie ekonomicznym, nałożyć na przedsiębiorstwa w sektorze gazowniczym, zobowiązania z tytułu świadczenia usług o charakterze użyteczności publicznej dotyczące, dla potrzeb niniejszego postępowania, ceny dostaw) należy dokonywać w ten sposób, że nie jest sprzeczny z przywołanymi przepisami wspólnotowymi przepis krajowy, który uwzględniając szczególną sytuację rynku, charakteryzującego się utrzymującym się brakiem „efektywnej konkurencji”, przynajmniej w sektorze sprzedaży hurtowej, przyznaje możliwość określania na drodze administracyjnej ceny referencyjnej gazu ziemnego, którą każdy sprzedawca w ramach usługi powszechnej ma obowiązkowo zawrzeć w ofertach handlowych proponowanych swoim odbiorcom będącym gospodarstwami domowymi, mimo że wszyscy odbiorcy powinni być uważani za „uprawnionych [do wyboru dostawcy]”.

(¹) Dz.U. L 176, s. 57.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-274/08)

(2008/C 236/10)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Schima oraz P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując odpowiednich środków zapewniających, że wymogi dotyczące rozdziału funkcjonalnego między interesami w zakresie dystrybucji i produkcji w przedsiębiorstwie zintegrowanym pionowo zostaną spełnione, zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. b) i c) dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE (¹) oraz nie nakładając na organ regulacyjny

odpowiedzialności za zatwierdzanie, przed ich wejściem w życie, metod stosowanych do wyliczania lub ustanawiania warunków dla przyłączenia i dostępu do sieci krajowych, łącznie z taryfami za przesyłanie i dystrybucję, zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. a), Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które ciąży na nim na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Królestwo Szwecji na poparcie twierdzenia, że art. 15 ust. 2 lit. b) i c) został przetransponowany do prawa szwedzkiego powołuje się na liczne przepisy ustawy o energii elektrycznej (ellagen), z których wynika między innymi, że zarządzanie siecią (działalność obejmująca dystrybucję) powinno być przedmiotem odrębnej księgowości oraz że audytorzy przedsiębiorstwa zarządzającego siecią powinni przeprowadzać kontrolę tych ksiąg rachunkowych oddzielnie. Ponadto Królestwo Szwecji twierdzi, że koszty wspólne operatora sieci i innego przedsiębiorstwa powinny być zaliczane na rachunek tego pierwszego wyłącznie w części, która go obciąża. Operator sieci powinien opracować plan nadzoru i czuwać nad jego wykonaniem.

Komisja uważa jednak, że nie można uznać, iż jednoznaczny wymóg, co do organizacji i zarządzania, ustanowiony w art. 15 ust. 2 lit. b) i c), jest spełniony poprzez ustanowienie ogólnych zasad, dotyczących np. odrębnej rachunkowości kosztów lub innych ogólnych środków o charakterze restrykcyjnym.

Zdaniem Królestwa Szwecji wymóg funkcjonalnego rozdziału został również spełniony poprzez ustanowienie ogólnych przepisów dotyczących prawa spółek akcyjnych (aktiebolaglagen), zgodnie z którymi spółka dominująca i spółka zależna są odrębnymi osobami prawnymi i odrębnymi podmiotami prawa.

Zdaniem Komisji spółka dominująca, jako większościowy akcjonariusz, ma decydujący wpływ na spółkę lub spółki zależne, gdyż niektóre istotne kwestie podlegają decyzji akcjonariuszy. Spółka zajmująca się dystrybucją i jej zarząd nie mogą być niezależne od większości akcjonariuszy wyłącznie na podstawie prawa spółek. Ponadto fakt, że zintegrowane przedsiębiorstwo przestrzega przepisów prawa spółek akcyjnych w zakresie badania sprawozdań finansowych oraz ograniczenia przeniesienia aktywów, nie oznacza zdaniami Komisji, że wymogi dotyczące niezależnego zarządzania są spełnione. Komisja uważa, że prawidłowa transpozycja art. 15 ust. 2 lit. b) i c) zakłada ustanowienie wiążących przepisów odzwierciedlających jednoznacznie wymogi przewidziane w tym artykule, to znaczy gwarancję, iż zarząd spółki dystrybucyjnej może działać niezależnie od zintegrowanego przedsiębiorstwa energoelektrycznego w odniesieniu do dystrybucji i środków koniecznych do zagwarantowania działania, konserwacji i rozwoju sieci. Przepisy aktiebolaglagen nie spełniają tych wymogów.

Jak wynika z treści art. 23 ust. 2 lit. a) dyrektywa ustanawia system uprzedniego zatwierdzania taryf lub co najmniej metod stosowanych do ich wyliczenia lub ustanawiania. Królestwo Szwecji wyraźnie stwierdziło, że obecnie obowiązujące w Szwecji zasady wyliczenia taryf oraz kryteria jakim taryfy muszą odpowiadać są oparte na systemie kontroli a posteriori, ale że nowy system uprzedniego zatwierdzenia jest aktualnie rozważany i projekt ustawy w tym przedmiocie będzie prawdopodobnie przedłożony parlamentowi w czerwcu 2008 r.

Z przedstawionych powyżej względów Komisja uważa, że Królestwo Szwecji nie dokonało prawidłowej transpozycji dyrektywy 2003/54/WE do prawa krajowego, a w szczególności art. 15 ust. 2 lit. b) i c) oraz art. 23 ust. 2 lit. a) tej dyrektyw.

(¹) Dz.U. 2003 L 176, s. 37.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez le Tribunal administratif (Luksemburg) w dniu 26 czerwca 2008 r. — Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick przeciwko Ministre des Affaires Étrangères et de l'Immigration

(Sprawa C-276/08)

(2008/C 236/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick

Strona pozwana: Ministre des Affaires Étrangères et de l'Immigration

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni art. 2 pkt 2 lit. a), art. 3 ust. 1 oraz art. 7 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE, zmieniającej rozporządzenie (EWG)

nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (¹) należy dokonywać w ten sposób, że dotyczą one jedynie tych członków rodziny, którzy uzyskali ten status przed dniem, w którym obywatel Unii, któremu pragną towarzyszyć lub do niego dołączyć, skorzystał z prawa swobody przepływu przyznanego mu w art. 39 traktatu WE, czy przeciwnie, każdy obywatel Unii, który skorzystał z przysługującego mu prawa swobody przepływu i osiedlił się w państwie członkowskim innym niż to, którego jest obywatelem, ma prawo do tego, by dołączył do niego członek rodziny, przy czym ten członek rodziny nie musi spełniać warunku związanego z datą nabycia tego statusu?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 30 czerwca 2008 r. — Société Moteurs Leroy Somer przeciwko Société Dalkia France, Société Ace Europe

(Sprawa C-285/08)

(2008/C 236/12)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Moteurs Leroy Somer

Strona pozwana: Société Dalkia France, Société Ace Europe